

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

12. Quot annos steterit regnum Israel.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

manus Contractus & Schafnaburgensis, sub eodem rege, sed annum regni
 non adorant. Ego æram Urbis ita ad annos Olympiadum alligandam arbi-
 tro, ut anno ante Christum 752. sub finem anni 3. Olymp. 6. auspiciandam pu-
 erum, anno Ioatham vel sexto, vel potius octavo. Vide quæ differo de annis Ur-
 bis, Introd. Chron. cap. 15. & Tractatu de Olymp. cap. 4. Hic tantum suggero,
 meo ratiocinijs non aduersari Eratosthenis Chronographiam, quam Clemens
 Alexandrinus lib. 1. Strom. sic consignatam ad nos transmisit, & refert præter
 Alex Sallianus an. m. 32 78. numer. 6. Eratosthenes tempora sic describit: A capta
 Troia ad Heraclidarum reditum, siue descensum, anni 80. Hinc ad conditam
 Ioniam, Ionicam scilicet emigrationem, anni 60. qua autem deinceps consequuntur
 ad Lycurgi tuclam anni 159. ad annum autem qui prima præcedit Olympia anni 108.
 intelligo terminis inclusis.

Annorum
 Urbis
 Epochæ.

1. Æra Nabonassari probata Mathematicorum sententiâ, iniit anno ante
 vulgarem Christi æram 747. die 26. Februarij Iuliani. quo anno mihi aperitur
 secundus Olympiadis octauæ, Urbis septimus, Ioatham regis Iuda 14. Phacee
 regis Israel 15. Pleniorcem de annis Nabonassari disputationem institui Opus-
 de annis Domini, Iulianis Sec. à cap. 8. ad 13. inclusiuè.

Epochæ
 Nabonaf-
 sari.

IV. REGVM. XVIII. v. 9.

ANNO quarto regis Ezechie, qui erat annus septimus Osee filij Ela regis Israel, ascen-
 dit Salmanassar rex Assyriorum in Samariam & oppugnavit eam, & cepit. Nam
 post tres annos, anno sexto Ezechie, id est, nono anno Osee regis Israel capta est Samaria.
 Sunt qui captam Samariam autumant anno sexto Ezechie incunte. Osee nono
 incunte: alij nono huius oriente; sexto illius occumbente: alij utroque anno
 pari serè passu currente. Res incerta est: quisque videat, quibus vijs suas ratio-
 nes promoveat.

QVÆSTIO XII.

Quot annos steterit regnum Israel.

Errum est hoc regnum cœpisse mox ab excessu Salomonis, quando de-
 cem tribus Israel à Roboamo Salomonis filio rege Iuda descuerunt &
 sibi regem Ieroboamum elegerunt: desisse verò anno sexto Ezechie regis Iu-
 da. Sed quia non est idem omnium auctorum computus, de intervallo, quod
 ad initio regni Roboam, vsque ad annum sextum Ezechie intercessit, idcirco
 dubium remanet de annis, quibus in Israelitide regnatum est. Longum foret,
 ac re diosum, de singulorum scriptorum supputationibus, disputationes insti-
 tuere: & proinde paucorum hac de re placita referam, ex quibus, quidnam de
 auctorum opinionibus censendum sit, facile conijci poterit.

Initium
 huius re-
 gni.

2. Hoc

Philippi

Chronologia
 Testamenti

IV
 7

2. Hoc regnum stetit annos 262. tradunt Fasti Siculi: at Maierus in Chronico 250. Hermann. Contractus in Chronico, & Tuffetum 17. q. 6. 260. Freculphus 240. menses 7. dies 7. Tornicellus & Sarr Petavius 253. Paludanus 262. menses 10. dies 7. Capellus 257. & 260. Heberger, 259. Iosephus lib. 9. Antiq. cap. 14. Migrarunt, inquit, decem tribus ex suis sedibus, post annos 47. ex quo maiores eorum Ægyptum egressi, armationis fecerunt: post principatum Iehu annis 800. post defectionem a Roboam

Contra Iosephum.

Nepote ad Ieroboamum annis 240. mensibus 7. diebus 7. Ita refert Torni Ruffini paulo aliter habet. Quicquid sit, hæc supputationes nulla ratione possunt: nam ab egressu de Ægypto, vsque ad Templi fundationem 480. numerantur: tum ad initium regni Israel 36. aut 37. Si ergo hoc tenuit annos 240. ut vult Iosephus; colligentur à migratione Ægypti Tribuum captiuitatem anni ferè 757. è quibus si tollantur circiter Exodo ad $\alpha\lambda\eta\epsilon\beta\chi\iota\alpha$ elapsi sunt, relinquentur à diuisione terræ ad regni Israel, annifere 711. Denique Iosephus inter regnum 11. 12. annorum, & nouem priores annos Olee prætermisit: quo fit, ut rationes nullis deficiant, in nonnullis falsa aliquot annorum adiectiones redolent.

Contra Eusebium.

3. Neque Eusebii Chronico fides, in omnibus habenda est: hæc captiuitatem præcipitat ad annum vndecimum Achaz, quæ Scripturæ monio ad annum sextum Ezechie differenda est, omittit 9. annos inter regnum, quod præcessit enthronismum Zacharie, annosque regis in Scriptura notatos, accipit ut completos, cum subinde rati fuerint.

Conclusio.

4. Nulla huius negotij expediendi ratio mihi commodior occidit, ut regibus singulis anni sui Chronologici accuratè tribuantur, (tunc 12. circiter annorum regno Ieroboami II. subnectatur) vsque ad animum Ezechie; ex quibus sua sponte resultabit annorum numerus, ad quem regnum Israel peruenit. Si scripturæ computo sine vlla interpretatione stantur, gerentur anni 250. menses 7. dies 7. ut dixi 3. Reg. q. 10. sed scripturæ interregni mentionem facit, & annos non modo exhaustos, sed expressit. Vnde Chronologi tandem ad legitimam annorum regni Israel connexionem recurrere student. Quæ cum varijs modis consentaneis haberi posse videatur: æquo, ac beniuolo animo tentanda diuersa de regni huius duratione opiniones, cum hic non tantum prædicantur, quam probabilibus indicijs & coniecturis res agatur. Alij vtantur: ego singulorum regum annos, sacris literis expressos semper Iuda ab excessu regis præcedentis computo, & integros Chronologico texto, nisi causa idonea sublit, cur vltimus tanquam inceptus præcedentis

duobus primis regibus Israel, plerique monuerunt. Quare ab eorum tabu-
 liscalculos abstineo, qui Ioramo filio Iosaphat, quatuor tantum aut quinque
 annos; Achazo quatuordecim accenserunt, cum sermo diuinus illi 8. huic 16. ad-
 dicet. Si tibi licet duos tresue alicuius regis annos absorbere; alius pari li-
 centia, se quatuor aut quinque cum vicini regis temporibus confundere pos-
 se putabit. Distributis igitur in singulos reges suis annis, & ritè inter se Scri-
 pturæ indicio connexis, à morte Salomonis ad annum sextum Ezechie, quo
 Sennacherib Assyrius regnum Israelis euertit, inclusiue annos 258, supputan-
 dos opinor. Iorami annum vltimum cum Ioachazi vnico; vltimum Achazi,
 cum primo Ezechie implico, ne nimium à modernis Chronologis dissentire
 videat. In cæteris regibus Iuda, quem annorum numerum mihi sacri codices
 exhibent, in tabulas Chronologicas refero. Fateor tamen vnum alterumue an-
 num adijci posse, seruata ea annorum supputatione, qua ab Adamo ad Chri-
 stum 4040. numerantur.

IV. REGVM. XIX, v.29.

Tibi autem, Ezechia hoc erit signum: comede hoc anno, quæ reppereris, in secundo
 autem anno, quæ sponte nascuntur: porro in tertio anno seminare & metite,
 plantate vineas, & comedite fructus earum. Hinc de annis Sabbaticis quædam
 nonnulli conantur elicere; quasi hæc dicta sint anno sexto Semitæ, vt scri-
 bit Serarius 4. Regum 24. vel annus 14. Ezechie Sabbaticus fuerit: sed non
 est cur hic ad annos Sabbaticos respiciamus. Omnia enim ad hostium in-
 cursions, quibus sementis & messis impediabantur referri possunt, vt sensus
 sit: hoc anno comede quod ex superioris anni prouentu, (aut commearu ad bellum
 comparato) reconditum est. Secundo anno, quæ vltro terra fundit, tertio verò iam ho-
 stes, sublato seminare & plantare tui licebit. Ita in hunc locum Sanctius, qui
 addit hanc explicationem admitti à Vatablo, insinuari à Forerio, nec displice-
 re Hieronymo. Consentit quoad tempus Cornelius Isaie 37. vers.30. Tor-
 tiellus ad annum mundi 3322. numer. 3. Salianus numer. 59. qui monent, eum
 annum quo Propheta ait comedenda esse, quæ reperiabantur, fuisse decimum
 quartum Ezechie: anno verò secundo edendas esse fruges sponte natas, nem-
 pe decimo quinto Ezechie, anno denique tertio, id est, Ezechie decimo sexto
 prædici fore copiam ferendi & metendi fugato Assyrio, inquit S. Hieronymus,
 & obsidione laxata, & ijs recuperatis, quæ ad agrorum cultum erant necessaria.
 Hoc autem signo liberalis Deus indicabat, ante finem triennij siue intra
 biennium, vt habet S. Hieronymus, Isa. 38. plenam Iudæis libertatem & ingen-
 tem Assyrijs stragem diuinitus imminere, siue tunc annus Sabbaticus fuerit,

*Vtrum
 annus 14.
 Ezechie
 fuerit Sab-
 baticus.*

Quest. Chron. P. 2.

Luc

ilippi

*onologia
 testamenti*

IV
7

sive non. Quam interpretationem admittunt Sa, Mariana, Menochius facta annorum Sabbaticorum mentione.

2. Equidem in annorum Sabbaticorum dispositione nullam per de annis Ezechia curam suscepit: ita tamen mei calculi ceciderunt, ut Christus 717. mihi decimus tertius Ezechia aperiretur, & in autumnicus iniret, sementemque prohiberet: currente hoc anno sabbatico Sarrabrib Iudæam inuaserit, eoque finito agrorum cultum impeditur, Dominus ominus extraordinaria liberalitate annonam ex agris incultis suppedit donec anno tandem tertio, hoste quâ caeso, quâ fugato solita religioagricolatio. Cum igitur Ezechias popululque Iudaicus præter spem victum sibi diuinitus suppetere videret; intelligebat anno tertio, operæ rationem & messem, parta pace redituram. Verum nullam in huiusmodi vim pono: alimonia enim insolito modo subministrata, nullo extraneo interueniente, sat superque diuinum promissum confirmabat.

IV. REGVM. XIX. v. 35.

Factum est igitur in nocte illa, venit Angelus Domini, & percussit Assyriorum centum octoginta quinque millia. Ita textus Latinus & Hebraicus autem: Et factum est nocte, & exiit Angelus Domini, &c. At vero vers. 36. Latine, Hebraicè, Græcè habetur: Egressus est autem Angelus Domini, & percussit &c.

QVÆSTIO XIII.

Quando edita sit hac Assyriorum strages.

1. Certum est, id non contigisse, ante annum decimum quartum ante annum 14. Cillo enim anno, ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad vniuersam partem munitas & cepit eas. 4. Regum 18. vers. 13. Neque accidisse maxime Assyriorum in Iudæam: ad eos enim oppidum Lachis obsidentes Ezechias Legatos de pace, tum imperatam pecuniam Sennacherib munitum 18. vers. 16. Qua Tyrannus minimè placatus partem captiuitatis Ierosolymorum ciuitatem destinauit. ib. vers. 17. Vnde, re infecta, Sennacherib inuenit regem Assyriorum expugnantem Lobnam. cap. 19. vers. 8. Cuius (Sennacherib) de Tharaca rege Æthiopia, dicentes: ecce ego sum contra te, & iret contra eum, misit nuncios ad Ezechiam, ibid. vers. 9. quibus blasphemis literis, quibus acceptis Ezechias ad opem diuinam auxiliariamque consulit, per quem bono animo esse iubetur, ciuitatem Ierosolymorum non venturam, hostem cum dedecore ad sua recessus addidit Propheta: tibi autem, Ezechia, hoc erit signum: comedetis panem, & bibetis aquam, quæ repereris &c. vers. 29.